

Gã si tình.

Trần
Quang Vĩnh Khương

Dêm khuya có một gã khờ
Uống trăng rồi khóc trang thơ đời mình Uống
thơ rồi khóc một mình Uống tình rồi khóc
một mình dưới trăng Ôi một gã si tình
Ngồi thần thờ chơi trăng Mang
bao nỗi ưu sầu để rồi thương nhớ vấn vương
Ôm tương tư ôm lặng một mối duyên đầu Trong đêm
thâu âm thầm khóc than đời mình Câu thơ xưa nét mực tình đã phai
nhà Trăng thơ say thế là viết tình đắng cay.